

Újszegeden megalakult a népfrent körzeti bizottsága

Újszegeden tegnap, csütörtökön este a pártszervezet székházának nagytermében gyűltek össze a tághatárú városrész lakóinak képviselői, hogy megválasszák a népfrent körzeti bizottságát. A körzeti bizottság megalakulásának népes gyűlését Otott Béla nyitotta meg, majd Nagy István, a népfrent városi bizottságának titkára, több időszzerű kérdéssel, valamint a népfrentmunkáról szólott.

Újszeged — mint ismeretes — az első kerülethez tartozik. Az első kerületi népfrentbizottságban többen vannak újszegedi emberek is. Ennek ellenére szükséges volt, hogy a nagy és jelentős településen is külön népfrent körzeti bizottság tevékenykedjen, közhasznú, a lakosság javát szolgáló feladatokat segítséért. Újszeged

becsületes, tisztességes szándékú lakói — eddig is bizonyították — részt vállaltak a teendőkből, s városrészük fejlődését, csinosítását készek társadalmi munkával is segíteni. A népfrent körzeti bizottsága megfelelő keretet ad ahhoz, hogy Újszeged lakói még közvetlenebbül bekapcsolódjanak a közéletbe, észrevételeket, javaslatokat tegyenek. A körzeti bizottság megalakítása a többi között módot teremt arra is, hogy gazdagodjék az ismeretbővítés, még jobb legyen a lakosság tájékoztatása.

A népfrent körzeti bizottságát megalakító gyűlésen többen felszólaltak. Általában hangsúlyozták, hogy helyesnek és szükségesnek tartják a körzeti bizottság megalakítását. Csonka Sándor hozzászólásában szövegezte az újszegedi szabadtéri

színpad helyzetét, s szövegezte a városrész sportéletéről. Hörömpő József, Koha Róbertné és Száraz Ferenc a népfrent tevékenységét taglalta. Az első kerületi tanács elnöke, Mison Gusztáv, Újszeged fejlődéséről, valamint a népfrentmunka jelentőségéről is szólt. Hangzott, hogy a tanács mindenben támogatja a körzeti bizottság közhasznú tevékenységét. Az újszegedi pártszervezet nevében Nitsinger Gyula, az első kerületi népfrentbizottság nevében pedig Kovács István ígért támogatást a népfrent aktivistáknak.

A gyűlés végül megválasztotta a népfrent újszegedi körzeti bizottságának 21 tagját. A körzeti bizottság elnöke dr. Száraz Ferenc, titkárai Kiss Jenő és Varga István.

A KPVD SZ és az építők szakszervezetének megyei küldöttértekezlete

Száznolcvan brigád versenyez a szocialista címért

Tegnap délelőtt Szegeden, a Hungária Szálló nagytermében tartotta küldöttértekezletét a Kereskedelmi, Pénzügyi és Vendéglátóipari Dolgozók Szakszervezetének területi bizottsága. A küldöttértekezleten részt vett Kádár István, a KPVD SZ elnökségének tagja is.

A közgyűlés résztvevői előtt Kókai József megyebizottsági titkár beszámolt a szakszervezet két év alatt végzett munkájáról. Ebben az időben

tovább korszerűsödött, bővült a bolthálózat, kultúraltabbá vált a kereskedelem.

Több bolt elnyerte a megismerő kiváló címet. Míg az 1960-as évben a dolgozóknak csak egy kisebb csoportja tűzte maga elé célul a szocialista brigád cím elnyerését, addig 1961-ben 14 brigád 91 taggal kapta meg a szocialista brigád címet. Ebben az évben még tovább bontakozott e mozgalom, s jelenleg az 1962. évi tervek teljesítéséért, szakmai és politikai tudás gyarapításáért, a kollektív szellem jobb kialakításáért már közel 180 brigád versenyez, mintegy 1200 dolgozóval.

A megyebizottsági titkár részletesen ismertette az egyeztető bizottságok munkáját is, amely némi javulást mutat ugyan, de az a javulás még nem egyöntetű. Az országosan kialakult helyzetnek megfelelően

határozatban rögzítették a nagy szakmai gyakorlattal rendelkező bolti eladók, árudavezetők és helyettesek, vendéglátóipari szak-

képzettségű vezetőik bérét, s emelték az alacsony keresetű vendéglátóipari dolgozók alapfizetését. A megyebizottság titkára-

nak beszámolóját élénk vita követte, majd megválasztották a KPVD SZ választmányának 60 rendes és 5 pótagját.

Nagymértékben növekedett a termelékenység

1959-ben még 7,1 ember kellett egymillió téglát előállításához, az 1962-re szóló vállalások szerint azonban csupán 6,2.

Az egyszögű utalványozási rendszer hatékonyan támogatja a termelést az építőiparban, de különösképpen a vidéki munkahelyeken lehetőséget ad a "fekete" túlórák végzésére.

A megyebizottság beszámolóját Kádár István titkár mondotta el. Megállapította, hogy a szakszervezethez tartozó vállalatoknál, különösképpen pedig a faiparban, az elmúlt két évben nagymértékben növekedett a termelt árak egy főre jutó értéke, vagyis a termelékenység.

Jó eredményeket értek el a termelés tekintetében a szelvény- és az építővállalatok is, utóbbiaknál azonban még mindig nem kielégítő a munkagépek kihasználása.

A beszámoló foglalkozott a szakszervezet termelést segítő tevékenységével is. Hangsúlyozta a munkaverseny jelentőségét, s többek között kiemelte, hogy a dolgozók kezdeményezése milyen szép eredményekre vezethet. A Téglagyári Együttműködéshez tartozó üzemeknél például

Tavaszi kiskacsák

A szegedi keltetőállomások kibújtak a tojásokból az idei első kiskacsák. A pelyhes kis szárnyasokból harmadik részét keltetnek ki a tavaszi hónapokban. A korai kacsákat a szőregi Petőfi Termelőszövetkezet vitte el. Ezenkívül szentesi, felgyői, vásárhelyi és apátfalvi termelőszövetkezetek nevelnek szegedi keltetésű vízi-szárnyasokat. Képünk: szállításra készített elő a napok kacsákat.

(Tóth Béla felv.)

Ellenőrzés és bizalom

Társadalmunk erkölcsi értéke egyre szigorúbb. Közvéleményünk sokkal türelmetlenebb az olyan hanyagságokkal, mulasztásokkal és bűnökkel szemben, amelyek a köztulajdonban okoznak kárt, mint megelőzően bármikor. Abból is következtethetünk erre, hogy bár az ilyen cselekmények száma és kártétele statisztikailag egyre csökken, egy-egy visszaélésnek, súlyosabb gazdasági baklövésnek vagy a szakértelem hiányából adódó veszteségnek jóval nagyobb és élénkebb az elítélő visszhangja.

A társadalmi tulajdon becsületének szüntelen növekedésével van összefüggésben, hogy az emberek fontolgatják az ilyen tettek súlyát, ezeket előidéző okokat és a következményt, s e mérlegelés közben gyakran tesznek fel kérdéseket egymásnak is, meg a közélet vezetőinek is — ilyeneket: hogyan kelhet lába tíz- és százazres értékeknek; hogyan lehetséges, hogy egy-egy bünszöveget het-hónapokon vagy éveken keresztül tud lopni, csalni, fosztogatni; mi az oka annak, hogy olykor még egy-egy vezető beosztású alkalmazott is vétkesnek minősül gazdasági bűncselekményekben, hűtlen kezelésben? Ezek a kérdések minden türelmetlenségük, felháborodásuk ellenére jogosak.

Elképzelhetetlen ugyanis, hogy ehhez elegendő lenne a társadalmi tulajdon vámszedőinek óvatossága, rafinériája. Valamiféle nyílásnak kell lenni az ellenőrzés egyébként kiterjedt rendszerén ott, ahol ilyesmi akár sorozatosan, akár egyes esetekben előfordulhat. Az ilyen bűncselekmények tanulsága ugyanis mindig tartalmaz olyan elemet, amely megmutatja, miként lehetett volna megelőzni a társadalmi tulajdon megkárosítását.

Igaz ugyan, hogy a köztulajdon károsítói a legtokéletebb ellenőrzési rendszeren is találnak bizonyos részeket, de a nagyobb nyílású szítán könynyebben átesik a korpa, mint a sűrűbb rácson, ezért a tennivalók között mindig első helyen kell tisztelnünk az ellenőrzés rendszerének tökéletesítését és rendszerességének szüntelen megtartását.

Azt tanúsítják az esetek, hogy ahol nem alapos és mindenre kiterjedő az ellenőrzés, ott egyhamar feltalálják magukat a tolvajok. Nemrégien leleplezték a fővárosban egy tejjamásító bandát. Az ügyel kapcsolatban kiderült, hogy a visszaélésnek elejét

arra kellett volna vigyázni, hogy a tejszállítók ne jussanak a kannákat és üvegeket lezáró plombákhoz, illetve fedőkhöz. Szegeden nemrég ítélték börtönre a Szálloda és

Vendéglátó Vállalat volt igazgatóját anyagi és erkölcsi visszaélés-sorozat miatt. Ennek az ügynek is megvan a témához vágó tanulsága: a vállalatnál szemben éveken keresztül laza, felszínes, formális volt az ellenőrzés, annak ellenére, hogy több jelzés is érkezett az illetékes tanácsosztályhoz a vállalatnál szaporodó visszaélésekről. Nem fájulhatott volna a dolog ideig, ha az első szabálytalanságokra felfigyeltek volna, s elindultak volna idejében azok az szálakon, melyeket a vállalat becsületes dolgozói idejében kibogoztak.

Az ellenőrzés a népgazdasági munka egyetlen olyan területe, ahol semmiféle adminisztrációs alaposság, ha úgy tetszik semmiféle célszerű bürokrácia nem káros. Bármilyen rossz ízü ez a szó, itt helyén való, ha nem is az ellenőrzés tartalmára, hanem módszerére vonatkoztatva. Hiszen az ellenőrzés jól szervezett bürokráciája tulajdonképpen az állam önvédelmé az elősídekkel, tolvajokkal szemben.

Gyakran hivatkoznak egyes emberek, akiknek kötelességük volna az ellenőrzés, olyan tartatlanul elvre, miszerint az ellenőrzés és a bizalom nem fér össze egymással — azaz: a kettő kizárja egymást. Fölmerül ugyanez az álláspont a másik oldalról is, amikor így teszi fel a kérdést egyik másik gazdasági vezető vagy beosztott: Miért ellenőriznek engem? Nem bíznak meg bennem?

Mondani sem kell talán, hogy a mi szervezett társadalmunkban ilyen szubjektív szemléletnek nincs létjogosultsága. A bizalom nem teszi nélkülözhetővé vagy feleslegessé az ellenőrzést. Látunk már »megbízható« embereket, akiknek kezén súlyos értékek mentek veszendőbe a köztulajdonból: saját házat építettek a rájuk bízott állami anyagból, közpénzből költek szórakozásra, luxuscikkekre. Mégsem ezek a példák indokolják a bizalom mellett a szigorú ellenőrzés fenntartását, hanem a társadalommal szembeni felelősség.

Becsületes ember is okozhat anyagi kárt, ha nem elég alapos, vagy nem érti eléggé munkáját. A becsületesség pedig ráadásul nem állapot, hanem folyamat. Az egyik ember szüntelenül erősödik becsületességében, a másik, káros hatásokra, esetleg éppen ellenkező irányban halad: jellembeli gyengeségek, kispolgári önzés befolyásolhatja és leterítheti a tisztesség útjától.

Társadalmi érdek az ellenőrzés alapossága és mindenre kiterjedő sokoldalúsága, hiszen a közvagyonért mindannyian felelősek vagyunk egymásnak. Nem a becsületességben való kételkedés diktálja tehát ezt a kötelessé-

günket, hanem alapvető anyagi érdekünk, életünk és munkánk biztonsága, zavartalansága. Már a marxizmus klasszikusai is figyelmeztettek ennek fontosságára. »Mindenki végezze az ellenőrzés és felügyelet munkáját« — tanítja Marx és Engels, s hozzáteszik, hogy ebben mindenkinek bürokratává kell lennie egy kicsit, hogy senki se válhassék a bürokrácia menthetetlen áldozatává.

Az ellenőrzés kiterjedt és egyre tökéletesedő rendszerét nem azért honosítja meg az állam, mert eleve bizalmatlan polgáraival szemben, s nem is az állampolgárok rovására. A mi kötelességünk az, hogy megelőzzünk bűncselekményeket, ne engedjük kifejlődni emberekben olyan jellemvonásokat, melyek tolvajutakra engednék őket. Nevelési eszköz is ilyenformán az ellenőrzés, a közösség és az egyén szolgálatában. Ahol szilárd a közvagyon biztonsága, éppen az ellenőrzés kiterjedt rendszerén keresztül, ott a tolvaj ritkábban, vagy egyáltalán nem mer vállalkozni sötét akciókra. S mint-hogy a rájuk bízott társadalmi tulajdonért elsősorban a vezetők felelősek, az ellenőrzést úgy kell tekinteni, mint munkájukhoz, kötelességük gyakorlásához biztosított segítséget. Aki becsületesen végzi munkáját, kötelességét, azt az ellenőrzés megerősíti becsületességében, aki hibákat halmoz, vagy visszaél helyzetével, esetleg szennyes kézzel nyúl az állami vagyonhoz, annak káros működésétől pedig meg kell szabadítani a társadalmat.

Igen figyelemre méltó ezzel a témával kapcsolatban az SZKP XXII. kongresszusának állásfoglalása is. Ez az állásfoglalás azoknak lehet válasz, akik szerint — a társadalom növekvő erkölcsi-sége és a társadalmi tulajdon növekedő becsülete miatt — egyre halványul az ellenőrzés fontossága. Meg lehetünk győződve arról, hogy a szovjet társadalom erkölcsi-sége magasabb minden más társadaloménál, a szovjet önszépítő tulajdon szilárdabb minden más tulajdonformánál, az SZKP mégsem mond le az ellenőrzés rendszeréről, ellenkezőleg: tovább fejleszti, erősíti, szélesebb társadalmi alapokon gyakorolja. A kommunizmus építésének feladata a társadalom minden tagjának kötelességévé teszi ezt a munkát, mert ebben lel garanciát a tervszerű, fegyelmezett, gazdaságos fejlődésre. A demokratizmus szélesedése ilymódon az ellenőrzés demokratizmusának kiterjedését is jelenti, s ennek gyakorlása nem sértő egyetlen állampolgárra sem.

Az ellenőrzést senki sem tekintheti a bizalmatlanság jelének, akár kötelessége, akár alanya, hiszen éppen az ellenőrzés a bizalom kútja. Csak ez menthet meg embereket okatlan gyanútól vagy mások gyanúsításától, hanyag elnézésről vagy büns visszaéléstől. Társadalmi hasznosságán túl pedig az egyénnek is közvetlenül hasznára szolgál: az egyiket megerősíti jól végzett munkájának és becsületességének tudatában, a másikat idejekorán figyelmezteti olyan lazaságokra, amelyekből előbb-utóbb bűnök fejlődhetnek ki. Az ellenőrzés és a bizalom így válik egygév, így szolgálja kölcsönös-ségben a gazdasági élet tisztaságát.

Simon István

Átvágták az alpári nyári gátat

Tegnap, csütörtökön délután az Országos Vízügyi Főigazgatóság és az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság úgy határozott, hogy az április 2-á óta hősiesen védett alpári gátat átvágja. Erre azért volt szükség, mert a gátat nem tudták tovább védeni a vízkitorlástól, amely hosszú szakaszon rongálta volna meg a gátat, előtérrel fenyegetve nemcsak a földeket, hanem a lakóépületeket is. A gát átvágásával elkerülték ezt a veszélyt.

Mint erről már korábban hírt adtunk, az alpári nyári gát kilencezer hold szántóföldet véd. Ezt a területet csak abban az esetben tudja megóvni az árviztől, ha a tiszai hídna a Tisza vízállása nem haladja meg a hat méter ötven centimétert. Tegnap, csütörtök délután a hídna hat méter kilencvennégy centiméteres vízmagasságot mértek. Tovább tehát nem tudták eredményesen védeni az alpári gátat.

A gátot dolgozó embereket, gépeket és árvízvédelmi anyagokat tegnap délelőtt biztonságos helyre szállították. Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság gépesített árvízvédelmi osztaga vas szádfallal biztosította az átmetszendő töltésszakaszt és két helyen átvágta az alpári nyári gátat. Így víz alá került hat — Csongrád, Bács-Kiskun és Szolnok megyei — község szántóföldjéből kilencezer hold.

Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság egyébként a Tisza más szakaszain másodfokú árvízvédelmi készültséget rendelt el. Tegnap délután Szegednél hét méter ötvenhat centiméter magas volt a Tisza vízállása.